

El testament del bisbe Joan

Dm, 27/10/2009 per Homenatge cívic...

[Joan Carrera](#)

Jordi Llisterri, periodista

Publicat el 3 d'octubre de 2009 al bloc [Laeto Animo](#)

No sempre els capellans ploren el seu bisbe. Però avui sí, i mai havia vist que a la catedral de Barcelona entre el presbiteri i el cor no hi hagués lloc per acollir els capellans que volien concelebrar. Multitud que ha contrastat amb la intimitat de l'enterrament al cementiri Montjuïc. Com ell volia s'han traslladat a la seva sepultura les restes de la seva mare i properament s'hi dipositaran les del seu pare.

S'ha dit i escrit prou aquests dies sobre Carrera i semblava que ja no quedava gaire per dir. I com sempre ha estat el mateix bisbe Joan qui ens ha dit per darrera vegada alguna cosa més. Són els fragments del seu testament que s'han llegit a la catedral. Totes les consideracions, oportunitats, protagonismes, equilibris i balanços sobre el funeral, queden petites al costat d'aquest text. Altres dies hi haurà per calibrar què ha de passar ara a la diòcesi.

“Vull manifestar que, a mida que passen els anys, augmenta la sensació que la mort ja no és tan llunyana com semblava... L'accepto com a part integrant de la meva existència i, malgrat no sentir pressa perquè arribi, la miro amb esperança.

“L'esperança em ve del a meva fe en Jesucrist ressuscitat que, per gràcia de Déu, m'ha acompanyat tota la vida. Una fe que, en mi, ha surat per damunt de les febleses i els dubtes -que també els he tingut- i que he viscut en el si de l'Església Catòlica, que ha estat sempre per a mi una pàtria espiritual.

“Desitjo consagrar els dies que em resten a la difusió de l'Evangelí, tal com, més bé o més malament, ho he fet fins ara com a prevere i com a bisbe, i a viure'l jo mateix en un procés de conversió que mai no s'acaba.

“Espero poder fer el pas a la vida definitiva amb el suport de la pregària i dels sacraments de l'Església i sota la protecció de la Mare de Déu de Montserrat, en el santuari de la qual vaig ser ordenat sacerdot i que porto com a senyal d'identitat en el meu escut episcopal.”

Joan Carrera, 1997.